

hvor vi har haft grund til at tro, at vi ikke kunne have tillid til domstolene.

Vi må bare sige, at vores dommerudnævnelsesprogrammer er så grundige og så langvarige, at hvis vi havde en person, som havde nogle rabiate og nogle meget islamistiske holdninger, så var vedkommende jo aldrig nået derhen, hvor vedkommende ville blive udnævnt til dommer.

Kl. 10:05

Anden næstformand (Søren Espersen):

Fru Marlene Harpsøe? Der er ikke flere bemærkninger. Der er endnu en kort bemærkning til ordføreren fra hr. Jesper Langballe. Så der er altså flere bemærkninger til SF's ordfører. Hr. Jesper Langballe.

Kl. 10:05

Jesper Langballe (DF):

Fru Karina Lorentzen Dehnhardt siger, at der er principiel forskel på begreberne retssikkerhed og retsfølelse, og det har fru Karina Lorentzen Dehnhardt jo fuldstændig ret i. Det er kategorielt ikke det samme. Der vil jeg gøre opmærksom på, at det jo næsten er en naturretlig grundsætning, at retten skal være upartisk, og den skal fremstå som upartisk. Det sidste er meget væsentligt, og det er af hensyn til det sidste, at det lovforslag, vi behandler i dag, er blevet fremsat. Det, at retten fremstår som upartisk, har faktisk noget med retssikkerhed at gøre. Det var i og for sig det samme, fru Marlene Harpsøe sagde i sit sidste indlæg.

Så vil jeg gerne sige til al den snak om tillid til domstolene, at vi sandelig da ikke skal have tillid til domstolene. Hvorfor skulle vi det? Hvis der er nogen, der hæver sig op over kritik, så har vi ikke et demokratisk retssamfund. Jeg vil gøre opmærksom på, at den radikale Viggo Hørup engang skrev de fortræffelige ord:

Et demokratisk system er honnet i samme grad, som det er gennemtrængt af fuldkommen mistillid. Vi skal ikke have tillid til dommerne. Hørup fortsatte: Læg tillid i en dommers hånd, og sig: Jeg stoler på, at du ikke misbruger den. Selv den tarveligste grad af ærlighed vil tilsige en: Selvfølgelig vil han misbruge den.

Kl. 10:07

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 10:07

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg får jo bare bekræftet Dansk Folkepartis holdning på det her område. Jeg er godt klar over, at man i Dansk Folkeparti ikke har nogen som helst tillid til domstolene. Jeg er godt klar over,

at Dansk Folkeparti ikke har tillid til, at Domstolsstyrelsen selv kan finde ud af, hvordan dommere skal være påklædt, eller hvad det er for en straf, de skal dømme. Det er jeg godt klar over, men for SF er tyngden altså lidt anderledes.

Vi har netop med Domstolsstyrelsen fået oprettet en selvstændig enhed, som skal tage sig af de her spørgsmål. Det havde været noget helt, helt andet for SF, hvis Domstolsstyrelsen havde bestemt, at man ikke ville acceptere tørklæder i retssalene. Men det er jo ikke det, der er tale om her. Man kan så sige, at hvis Domstolsstyrelsen havde bestemt det, måtte det så igen blive en sag for retsvæsenet, om det her var udtryk for diskrimination.

Jeg må bare sige, at fokus er lidt anderledes for SF, end det er for Dansk Folkeparti. Vi er uenige, og vi må bare erkende, at sådan er det.

Kl. 10:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 10:08

Jesper Langballe (DF):

Alt det der med tillid til domstolene er altså noget sentimentalt pyssenysnesnak; dem skal vi så dan omfatte med følelser af varme og tillid. Nej, vi skal ikke. Domstolene er der for retssikkerhedens skyld, og vi er der for at sikre, at retssikkerheden bliver forvaltet ved domstolene.

Det svarer lidt til fru Karina Lorentzen Dehnhardts snak om, at dommerkapperne fremelsker en fremmedgjorthed. Ja, selvfølgelig gør de det. Hvis det, man forventer, er at komme ind i en hyggestue, så er det udmærket, at man bliver fremmedgjort, ved at man ser nogle folk med kapper, nogle, der ikke sådan skal lege julemænd, men som skal sørge for retssikkerheden. Så den fremmedgjorthed synes vi sådan set er helt på sin plads.

Kl. 10:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:09

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må så bare konstatere, at den fremmedgjorthed, som der her bliver talt om, jo i princippet kan være lige så slem som den fremmedgjorthed, andre kan føle ved tørklæder. Men det er ikke det, der er sagen.

Det, der er sagen for SF, er, at vi har fået etableret et organ, som hedder Domstolsstyrelsen, og det er meningen, at det skal kunne tage nogle selvstændige beslutninger. Det er ikke menin-